

“मीठे बच्चे- तिमी सारा दुनियाँका सच्चा-सच्चा मित्र हौ, तिम्रो कसैसँग पनि शत्रुता हुनु हुँदैन।”

प्रश्न:- तिमी रूहानी सेना हौ, तिमीलाई बाबाको कुनचाहिँ डाइरेक्शन मिलेको छ, जसलाई व्यवहारमा ल्याउनु छ ?

उत्तर:- तिमीलाई डाइरेक्शन छ- ब्याज सधैं लगाइराख । कसैले सोध्छन्- यो के हो ? तपाईं को हुनुहुन्छ ? उनलाई भन- हामी हौं सारा दुनियाँमा कामको आगोलाई निभाउने दमकल । यतिखेर सारा दुनियाँमा काम अग्नि लागेको छ । हामीले सबैलाई सन्देश दिन्छौं- अब पवित्र बनेर दैवी गुण धारण गर्नु भयो भने बेडा पार हुन्छ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरू सहज यादमा बसेका छन् । कसै-कसैलाई कठिन लाग्छ । धेरै अलमलमा पर्छन्- हामी टाइट भएर बसौं । बाबा भन्नुहुन्छ- यस्तो कुनै कुरा छैन, जसरी बसे पनि हुन्छ । केवल बाबालाई याद गर्नुपर्छ । यसमा मुश्किलको कुनै कुरा छैन । ती हठयोगीहरू यसरी टाइट भएर बस्छन् । गोडामाथि गोडा चढाएर बस्छन् । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- आरामले बस । बाबा र ८४ को चक्रलाई याद गर । यो हो नै सहज याद । उठ्दा-बस्दा बुद्धिमा रहोस् । जसरी हेर- यो सानो बच्चा बाबाको सँगै बसेको छ । यसको बुद्धिमा माता-पिता नै याद छ । तिमी पनि बच्चा हौ नि । बाबाको याद गर्न त धेरै सहज छ । हामी बाबाका बच्चाहरू हौं । बाबाबाट नै वर्सा लिनु छ । शरीर निर्वाह अर्थ गृहस्थ व्यवहारमा ठिकैछ बस । केवल अरूको याद बुद्धिबाट निकालिदेऊ । कसैले हनुमानलाई, कसैले कसैलाई, साधु आदिलाई याद गर्थ्यौं । त्यो याद छोडिदिनु छ । याद त गर्छन् नि । पूजाको लागि पुजारीलाई मन्दिरमा जानु पर्छ, तर यसमा त कहीं जानुपर्ने पनि आवश्यकता छैन । जो भेटिए पनि भन, शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म एक बाबालाई याद गर । शिवबाबा त हुनुहुन्छ निराकार । अवश्य उहाँ साकारमा नै आएर भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर । म पतित-पावन हुँ । यो त सही अक्षर हो नि । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । तिमीहरू सबै पतित छौ । यो पतित तमोप्रधान दुनियाँ हो यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- कुनै पनि देहधारीलाई याद नगर । यो त राम्रो कुरा हो नि । कुनै गुरु आदिको महिमा गर्नुहुन्न । बाबा केवल भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर तब तिम्रा पाप काटिन्छन् । यो हो योगबल अथवा योग अग्नि । बेहदका बाबा त सत्य भन्नुहुन्छ- गीताका भगवान् निराकार नै हुनुहुन्छ । कृष्णको कुरा होइन । भगवान् भन्नुहुन्छ- केवल मलाई याद गर, अरू कुनै उपाय छैन । पावन भएर गयो भने उच्च पद पाउँछौ । नत्र कम पद हुन्छ । हामी तपाईंलाई बाबाको सन्देश दिन्छौं । हामी सन्देशी हौं । यसरी सम्झाउन कुनै मेहनत छैन । माताहरू, अहिल्या, कुब्जाहरूले पनि उच्च पद पाउन सक्छन् । चाहे यहाँ रहने हुन्, चाहे घर गृहस्थमा रहने हुन् । यस्तो होइन यहाँ रहनेहरू धेरै याद गर्न सक्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- प्रवृत्तिमा रहनेहरू पनि धेरै यादमा रहन सक्छन् । धेरै सेवा गर्न सक्छन् । यहाँ पनि बाबासँग रिफ्रेश भएर फेरि जान्छन् त्यसैले भित्र कति खुशी रहनुपर्छ । यस फोहोरी दुनियाँमा त बाँकी थोरै दिन छ । फेरि जान्छौ कृष्णपुरीमा । कृष्णको मन्दिरलाई पनि सुखधाम भन्छन् । बच्चाहरूलाई अपार खुशी हुनुपर्छ, किनकि तिमी बेहदका बाबाको बनेका छौ । तिमीलाई नै स्वर्गको मालिक बनाएको थिएँ । तिमीले पनि भन्दछौ- बाबा ५ हजार वर्ष पहिले पनि हामी हजुरसँग मिलेका थियौं । र, फेरि मिल्छौं । बाबालाई याद गरेर मायामाथि विजय प्राप्त गर्नु छ । अब यस दुःखधाममा त रहनु छैन । तिमी

२०७२ भाद्र २९ मंगलबार १५-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

पढ्छौ नै सुखधामको लागि । सबैले हिसाब-किताब चुक्ता गरेर फर्केर जानु छ । म आएको नै हुँ नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न । बाँकी सबै आत्माहरू जान्छन् मुक्तिधाम । बाबा भन्नुहुन्छ— म कालहरूको काल हुँ । सबैलाई शरीरबाट छुटाएर आत्माहरूलाई लिएर जान्छु । सबै भन्छन् पनि, हामी छिट्टै जाऔं । यहाँ त रहनु छैन । यो त पुरानो दुनियाँ, पुरानो शरीर हो । अब बाबा भन्नुहुन्छ— म सबैलाई लिएर जान्छु । कसैलाई पनि छोड्ने छैन । तिमी सबैले बोलाएका नै हो— हे पतित-पावन आउनुहोस् । याद त गरिरहन्छन् तर अर्थ केही पनि बुझ्दैनन् । पतित-पावनको कति धुन लगाउँछन् । फेरि भन्छन्— रघुपति राघव राजा राम । शिवबाबा त राजा बन्नुहुन्न, राजाई गर्नुहुन्न । उहाँलाई राजा राम भन्नु गलत हुन्छ । मालाको सुमिरण गर्छन् भने राम-राम भन्छन् । त्यसमा भगवान्को याद आउँछ । भगवान् त हुनुहुन्छ नै शिव । मनुष्यका नाम धेरै राखेका छन् । कृष्णलाई पनि श्याम सुन्दर, वैकुण्ठनाथ, मखनचोर आदि धेरै नाम दिएका छन् । तिमी अहिले कृष्णलाई मखन चोर भन्छौ र ? बिलकुल भन्दैनौ । तिमी अहिले सम्भन्छौ— भगवान् त एक निराकार हुनुहुन्छ, कुनै पनि देहधारीलाई भगवान् भन्न सकिदैन । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पनि भन्न सकिदैन भने फेरि मनुष्यले आफूलाई भगवान् कसरी भन्न सक्छन् ? वैजयन्ति माला केवल १०८ को नै गायन छ । शिवबाबाले स्वर्ग स्थापना गर्नुभयो । त्यसको यी मालिक हुन् । अवश्य पहिला उनीहरूले यस्तो पुरुषार्थ गरेको हुनुपर्छ । त्यसलाई भनिन्छ कलियुगको अन्त्य सत्ययुगको आदिको संगमयुग । यो हो कल्पको संगमयुग । मनुष्यहरूले फेरि युगे-युगे भने, अवतार नाम पनि भुलेर फेरि उहाँलाई पत्थरमा, कण-कणमा भनिदिए । यो पनि हो ड्रामा । जुन कुरा पास्ट हुन्छ त्यसलाई भनिन्छ ड्रामा । कोहीसँग भगडा आदि भयो, पास भयो, त्यसको चिन्तन गर्नु हुँदैन । ठीक छ कसैले अलिकति बढी बोल्थ्यो, तिमीले त्यसलाई बिसिदिऊ । कल्प पहिले पनि यस्तै भनेको थियो । याद रहनाले फेरि रिसाइरहन्छन् । त्यो कुरा फेरि कहिल्यै नभन । तिमी बच्चाहरूले सेवा त गर्नु छ नि । सेवामा कुनै विघ्न पर्नु हुँदैन । सेवामा कुनै कमजोरी देखाउनु हुँदैन । शिवबाबाको सेवा हो नि । यसमा कहिल्यै अलिकति पनि अस्वीकार गर्नु हुँदैन । नत्र आफ्नो पद भ्रष्ट गर्छौ । बाबाको सहयोगी बनेका छौ त्यसैले पूरा मदत दिनुपर्छ । बाबाको सेवा गर्नमा अलिकति पनि धोका दिनु हुँदैन । सन्देश सबैलाई पुर्‍याउनु नै पर्छ । बाबा भनिरहनु हुन्छ— संग्रहालयको नाम यस्तो राख, जसलाई मनुष्य देख्ने बित्तिकै भित्र आउनु र आएर बुझ्नु किनकि यो नयाँ चीज हो नि । मनुष्य नयाँ चीज देखेर भित्र पस्छन् । आजकल विदेशबाट आउँछन्, प्राचीन योग सिक्न । अब प्राचीन अर्थात् पुरानोभन्दा पुरानो, त्यो त भगवान्ले नै सिकाउनु भएको हो, जुन ५ हजार वर्ष भयो । सत्ययुग त्रेतामा योग हुँदैन, जसले सिकाउनुभयो उहाँ त जानुभयो, अब फेरि ५ हजार वर्षपछि आएर नै राजयोग सिकाउनुहुन्छ । प्राचीन अर्थात् ५ हजार वर्ष पहिले भगवान्ले सिकाउनुभएको थियो । उहाँ नै भगवान् फेरि संगममा आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ, जसबाट पावन बन्न सक्छौ । यस समय त तत्त्व पनि तमोप्रधान छन् । पानीले पनि कति नोक्सान गर्छ । उपद्रव भइरहन्छ, पुरानो दुनियाँमा । सत्ययुगमा उपद्रवको कुरा नै हुँदैन । त्यहाँ त प्रकृति दासी बन्छ । यहाँ प्रकृति दुश्मन बनेर दुःख दिन्छ । यी लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा दुःखको कुरा थिएन । सत्ययुग थियो । अहिले त्यो स्थापना भइरहेको छ । बाबाले प्राचीन राजयोग सिकाइरहनु भएको छ । फेरि ५ हजार वर्षपछि सिकाउनु हुन्छ । जसको पार्ट छ उसैले खेल्छ । बेहदका बाबाले पनि पार्ट खेलिरहनुभएको छ । बाबा

भन्नुहुन्छ- म यिनमा प्रवेश गरेर, स्थापना गरेर जान्छु। हाहाकारपछि फेरि जयजयकार हुन्छ। पुरानो दुनियाँ खतम हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य हुँदा पुरानो दुनियाँ थिएन। ५ हजार वर्षको कुरा हो। लाखौं वर्षको कुरा हुन सक्दैन। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- अरू सबै कुरालाई छोडेर यस सेवामा लाग, आफ्नो कल्याण गर्न। रूस्ट भएर सेवामा धोका दिनु हुँदैन। यो हो ईश्वरीय सेवा। मायाका तुफान धेरै आउँछन्। तर बाबाको ईश्वरीय सेवामा धोका दिनु हुँदैन। बाबा सेवाको लागि डाइरेक्शन त दिदै रहनुहुन्छ। मित्र-सम्बन्धी जो आए पनि सबैका सच्चा मित्र त तिमी हो। तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू त सारा दुनियाँका मित्र हो किनकि तिमी बाबाको सहयोगी हो। मित्रहरूमा कुनै शत्रुता हुनु हुँदैन। कुनै कुरा निक्किलो भने पनि भन- शिवबाबालाई याद गरौं। बाबाको श्रीमतमा लाग्नु पर्छ। नत्र आफ्नै नोक्सान गर्छन्। ट्रेनमा तिमी आउँछौ त्यहाँ त सबै फ्री हुन्छन्। सेवाको ठूलो चान्स हुन्छ। ब्याज त धेरै राम्रो चीज हो। हरेकले लगाइरहनु पर्छ। कसैले सोध्छन्- तपाईं को हुनुहुन्छ? उनलाई भन- हामी हौं दमकल। जसरी त्यो दमकल हुन्छ, आगो निभाउनको लागि। त्यस्तै यस समय सारा सृष्टिमा सबै काम अग्निमा जलेका छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु माथि विजय प्राप्त गर। बाबालाई याद गर, पवित्र बन, दैवी गुण धारण गर्नु भने बेडा पार हुन्छ। यो ब्याज पनि श्रीमतबाट नै बनेको हो। धेरै कम बच्चाहरू छन् जसले ब्याजको माध्यमबाट सेवा गर्छन्। बाबा मुरलीमा कति सम्झाइरहनु हुन्छ। हरेक ब्राह्मणसँग यो ब्याज हुनुपर्छ, जो भेटिए भने उनलाई यस बारेमा सम्झाउनु पर्छ, उहाँ हुनुहुन्छ बाबा उहाँलाई याद गर्नुपर्छ। हामी साकारको महिमा गर्दैनौ। सर्वका सद्गतिदाता एकै निराकार बाबा हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नुपर्छ। यादको बलबाट नै हाम्रो पाप काटिन्छ। फेरि अन्त मती सो गति हुन्छ। दुःखधामबाट छुट्छौं। फेरि हामी विष्णुपुरीमा आउँछौं। कति ठूलो खुशीको खबर हो। साहित्य पनि दिन सक्छौं। भन, तपाईं गरिब हुनुहुन्छ भने निःशुल्क दिन सक्छौं। धनवान्ले त पैसा दिनै पर्छ किनकि यो त धेरै छपाउनु पर्ने हुन्छ। यो चीज यस्तो हो जसबाट हामी फकीरबाट विश्वको मालिक बन्छौं। शिक्षा त मिलिरहन्छ। कुनै पनि धर्मको होस्, भन- वास्तवमा तपाईं आत्मा हुनुहुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नुहोस्। अब विनाश सामुन्ने खडा छ, यो दुनियाँ परिवर्तन हुँदैछ। शिवबाबालाई याद गर्नु भने विष्णुपुरीमा आउँछौं। भन- यो तपाईंलाई करोडौं पदमौंको चीज दिँदैछौं। बाबाले कति सम्झाउनु भएको छ- ब्याजद्वारा सेवा गर्नु छ तर ब्याज लगाउँदैनन्। लाज मान्छन्। ब्राह्मणीहरू जो पार्टी लिएर आउँछन् अथवा कहीं अफिस आदिमा एकलै जान्छन् भने यो ब्याज अवश्य लगाइरहनु पर्छ। जसलाई तिमी यस बारेमा सम्झाउँछौ उनीहरू धेरै खुशी हुन्छन्। भन- हामी एक बाबालाई नै मान्छौं, उहाँ नै सबैलाई सुख-शान्ति दिनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नुहोस्। पतित आत्मा त जान सक्दैन। अब यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ। यस प्रकार बाटोमा आउँदा सेवा गर्दै आउनु पर्छ। तिम्रो नाम प्रसिद्ध हुन्छ। बाबा सम्झनुहुन्छ- सायद लाज लाग्छ त्यसैले ब्याज लगाएर सेवा गर्दैनन्। एक त ब्याज, सिँढीको चित्र अथवा त्रिमूर्ति, गोला र वृक्षको चित्र साथमा होस्, आपसमा बसेर एक अर्कालाई सम्झाऊ, सबै जम्मा हुन्छन्। सोध्नेछन् यो के हो? भन- शिवबाबा यिनीद्वारा यो नयाँ दुनियाँ स्थापना गरिरहनु भएको छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, पवित्र बन। अपवित्र त फर्केर जान सक्दैन। यस्तो मीठो-मीठो कुरा सुनाउनु पर्छ, खुशीले सबै सुन्छन्। तर कसैको बुद्धिमा बस्दैन। सेन्टरमा क्लासमा जान्छौ भने पनि

२०७२ भाद्र २९ मंगलबार १५-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन ब्याज लगाइराख । सेनाहरूको यहाँ बिल्ला लागि रहेको हुन्छ । उनीहरूलाई कहिल्यै लाज लाग्छ र ? तिमी पनि रूहानी सेना हौ नि । बाबा डाइरेक्सन दिनुहुन्छ फेरि पनि व्यवहारमा किन ल्याउँदैनौ ? ब्याज लागि रह्यो भने शिवबाबाको याद पनि रहन्छ— हामी शिवाबाका सन्तान हौं । दिन-प्रतिदिन सेन्टर पनि खुल्दै जान्छन् । कोही न कोही निस्केर आउँछन् । भन्दछन्— फलानो शहरमा तपाईंको शाखा छैन । भन, कसैले प्रबन्ध गरून् घर आदिको, निमन्त्रण दिनु भयो भने हामी आएर सेवा गर्न सक्छौं । हिम्मत बच्चाहरूको मदत बाबाको । बाबा त बच्चाहरूलाई नै भन्नुहुन्छ— सेन्टर खोल, सेवा गर । यी सबै शिवबाबाको दोकान हुन् नि । बच्चाहरूद्वारा चलाइरहनु भएको छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कहिल्यै आपसमा रूस्ट भएर सेवामा धोका दिनु हुँदैन । विघ्न रूप बन्नु हुँदैन । आफ्नो कमजोरी देखाउनु हुँदैन । बाबाको पूरा-पूरा सहयोगी बन्नु छ ।
- २) कुनै समय कसैसँग झगडा आदि भयो, बित्यो, त्यसको चिन्तन गर्नु हुँदैन । कसैले अलिकति बढी बोल्थ्यो, तिमिले त्यसलाई भुलिदेऊ । कल्प पहिले पनि यस्तै बोलेको थियो । त्यस कुरालाई फेरि कहिल्यै पनि नबोल ।

वरदानः— सच्चा साफ दिलको आधारबाट नम्बरवन लिने दिलाराम पसन्द भव

दिलाराम बाबालाई सच्चा दिलवाला बच्चा नै मन पर्छ । दुनियाँको दिमाग नभए पनि सफा दिल छ भने नम्बरवन प्राप्त गर्छौं किनकि दिमाग त बाबाले यति ठूलो दिनुहुन्छ जसबाट रचयितालाई जानेपछि रचनाको आदि, मध्य, अन्तको ज्ञानलाई जान्दछौ । त्यसैले सच्चा साफ दिलको आधारबाट नै नम्बर प्राप्त हुन्छ, सेवाको आधारबाट होइन । सच्चा दिलको सेवाको प्रभाव दिलसम्म पुग्छ । दिमागवाला नाम कमाउँछ अनि दिलवाला आशीर्वाद कमाउँछ ।

स्लोगनः— सबैप्रति शुभ चिन्तन र शुभ कामना राख्नु नै सच्चा परोपकार हो ।